

skab eller en fast Konsulatpost. Jeg tillader mig i al Ærbødighed at hævde, at jeg ikke tror, at den højtærede Udenrigsminister i Øjeblikket kan have en sikrere Mening om dette Forhold end nogen anden. Dertil kommer saa den anden Side af denne Tendens, og det er, som det allerede er blevet fremhævet ogsaa af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), Ønsket om at forlægge ogsaa det organisatoriske Tyngdepunkt saa langt op mod Udenrigsministeriet som muligt og saa langt bort fra Rigsdagen som muligt, i hvert Fald i Finansudvalget og ikke hos Rigsdagen. Det kan vi aldeles ikke være med til. Jeg mindes med Skræk, kan jeg gerne sige, og med Blusel, kan jeg ogsaa sige, ikke alene at Loven af 1908 — en rent organisatorisk Lov — blev gjort færdig i Finansudvalget, men ogsaa den Maade, paa hvilken den blev eskamoteret over i dette Udvalg. Jeg skal ikke dvæle nærmere ved disse Rædsler, men jeg mindes dem, som sagt, og jeg haaber, at noget lignende aldrig skal gentage sig. Hele Tendensen maa dog virkelig for Fremtiden gaa i Retning af lidt efter lidt at fire noget af den Magtstilling og Indflydelse tilbage til Rigsdagen, som vi paa Grund af Tidernes Ugunst, idet vi har staaet under Nødvendighedens Tryk, har maattet afgive til Ministeriet. Derfor kan jeg slet ikke tænke mig, at mit Parti skulde kunne være med til den Tendens i modsat Retning, som Lovforslaget røber.

Der er til Lovforslaget føjet et Bilag, som rummer en rigtig god Tanke, men en god Tanke, som jeg synes ikke er rigtig heldigt udført. Man har aabenbart villet lette os Arbejdet med Lovforslaget ved at sammenarbejde de tidligere Love, som om de allerede var kodificerede, og det har man gjort; men saa har man taget det foreliggende Lovforslag med, og dette bevirker det modsatte af, hvad der er tilsigtet. Jeg antager, at det er tilsigtet at gøre os det lettere og skaffe Klarhed i Forskellen mellem før og nu, men Fremgangsmaaden forplumrer netop Billedet. Hvis man derimod sammenarbejdede de tidligere Love, som om de var kodificerede, saa at Forskellen mellem dem og de nye Bestemmelser klart springer frem ved, at disse staar for sig selv, vilde Arbejdet virkelig være lettere for os i Udvalget, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister, at han lader foretage denne Omarbejdelse af Bilagene.

Af andre ærede Talere er der talt noget

om Fremtidens Diplomati og om Forholdet mellem Diplomati og Konsulatvæsen. Jeg tror, at det til Dels er en Strid om Ord. Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet saa meget drejer sig om, hvorvidt det skal være Diplomater, eller det skal være Konsuler, som om, af hvilken Art Mennesker disse Diplomater og Konsuler skal være, og hvilken Art Uddannelse de skal have. Der tror ganske vist jeg ogsaa, at man, hvis da ikke det hele er Humbug, kan sige saa meget om Fremtiden, at det gamle kabinetspolitiske Diplomati — saadan kan man maaske udtrykke det — har udspillet sin Rolle. Det har saamænd ogsaa gjort Ulykker nok, ikke alene Ulykker, som har beroet paa, at det blev besat fra Kredse, der saa at sige var fødte til det, men ogsaa Ulykker, der laa i de Opgaver, som det fik, og som maatte ændres mere og mere, efter som Forholdene i Verden ændredes, medens den Form, under hvilken de skulde løses, vedblev at være den samme. Det indbragte i Diplomati et Usandfærdighed, som i høj Grad har bidraget til at forplumre Synet paa Forholdet mellem Lændene. Det blev nemlig mere og mere de økonomiske Interesser, der blev afgørende for Folkenes Stilling til hinanden, men Diplomaterne maatte aldrig afsløre den egentlige Motor til det politiske. Det skulde stadig gaa paa de gamle kabinetspolitiske Melodier, og derved kom der fra første Færd en Modsigelse, mange Gange en Usandfærdighed, ind i hele det diplomatiske Væsen, som ofte har sat sine sørgelige Frugter, ogsaa efter min Mening i denne Krig.

Dermed skal jeg tilsige det konservative Folkepartis Medvirken til at gennemføre i hvert Fald den Side af Lovforslaget, om hvilken vi er enige med den højtærede Minister og med de Herrer, der har udtalt sig.

Theodor Jensen: Skønt det foreliggende Lovforslag nærmest er af formel Natur, berører hele dette Spørgsmaal dog i saa høj Grad Erhvervslivets Interesser, at jeg som Repræsentant for Erhvervene ønsker at knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget.

Før Krigen har vor Handel og Industri klaret sig selv i Udlandet og Haret sig ganske godt, men der har dog hyppigt været Tilfælde, hvor man har maattet ty til vore diplomatiske Repræsentanter, og enhver Handelsmand, der har rejst i Udlandet og været i Tilfælde, hvor han har